

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van.....

Procedure

Op 1 augustus 2013 heeft de heer ..... (hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie ESL (hierna: verweerder) van 21 juni 2013. Verweerder heeft bij brief van 16 september 2013 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 7 oktober 2013. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door ....., lid examencommissie, ..., secretaris examencommissie.

Inleiding, bestreden besluit

Appellant heeft in januari 2013 voor het vak Bestuurlijke en strafrechtelijke rechtshandhaving een essay geschreven. De docenten hebben appellant geen cijfer voor zijn essay toegekend omdat zij plagiaat in het essay hebben geconstateerd. In een email van de docenten aan appellant van 28 januari 2013 werd appellant hiervan op de hoogte gesteld met de mededeling dat een en ander nader werd onderzocht. In de maanden daarna heeft appellant bij herhaling de docenten verzocht om opheldering over zijn cijfer. Op 4 juni 2013 nam appellant contact op met verweerder over (het niet ontvangen van) zijn cijfer.

Verweerder heeft vervolgens bij de docenten navraag gedaan, waarna de docenten op 14 juni 2013 het door hen geconstateerde plagiaat hebben gemeld aan verweerder.

Naar aanleiding van de fraudemelding heeft verweerder op 21 juni met appellant gesproken waarbij appellant in de gelegenheid werd gesteld om commentaar te geven op het Ephorus frauderapport. Bij besluit van 21 juni 2013 heeft verweerder appellant de volgende sanctie opgelegd: appellant is berispt, zijn opdracht c.q. (her)tentamen van Bestuurlijke en strafrechtelijke rechtshandhaving is ongeldig verklaard en appellant is uitgesloten van de herkansing(en) van alle hertentamens die plaatsvinden vanaf 22 juni 2013 gedurende het collegejaar 2012-2013.

Tegen dit besluit komt appellant in beroep.

Beroep

Appellant betoogt dat hij vanaf medio januari 2013 door zijn docenten steeds in het ongewisse is gelaten over zijn cijfer. Appellant heeft de docenten verschillende keren benaderd met de vraag naar de stand van zaken. Na ruim 5 maanden (op 21 juni 2013) vernam appellant uiteindelijk van verweerder dat hij vanwege plagiaat geen cijfer kreeg. Appellant bestrijdt dat er sprake was van plagiaat en er was al helemaal geen sprake van opzettelijk plegen van fraude. Naar zijn mening kan er daarom niet van fraude worden gesproken.

Appellant stelt dat hij nooit een schriftelijk verslag van de fraude heeft ontvangen waarop hij schriftelijk commentaar kon geven zoals beschreven is in de fraude procedure van de faculteit (artikel 17 van de Regels van de examencommissie). Appellant vindt het onbegrijpelijk dat pas na 5

maanden met hem is gesproken, terwijl hij naar zijn zeggen voor die tijd vele pogingen heeft gedaan om met de docenten in contact te komen. Met de docenten heeft hij nooit gesproken. Appellant stelt met nadruk niet opzettelijk te hebben gefraudeerd en bovendien heeft hij, voor zover hem bekend, overal in het essay heldere verwijzingen gemaakt naar de originele bronnen. Appellant zegt dezelfde werkwijze te hebben toegepast als bij eerdere werkstukken in de bachelor. Nooit heeft hij commentaar ontvangen dat er iets niet goed zou zijn in zijn wijze van citeren, aldus appellant. Hij is van mening dat de docenten hem de mogelijkheid hadden moeten geven om het essay waar nodig aan te passen. Die mogelijkheid tot aanpassing van het essay heeft hij niet gekregen, aldus appellant.

Ter zitting licht appellant toe dat het gevolg van de opgelegde sanctie is dat hij geen cijfer voor het onderhavige vak heeft gehad en één herkansingsmogelijkheid heeft gemist, per saldo gaat het om 2 vakken die hij nu extra moet doen.

Ter zitting bestrijdt appellant dat er sprake zou zijn van herhaalde fraude. Appellant betreurt dat hij destijds in 2010 geen beroep heeft aangetekend tegen de toen opgelegde sanctie vanwege fraude met een wettenbundel. Volgens appellant was er ook toen geen sprake van fraude maar omdat hem naar zijn zeggen een milde sanctie in het vooruitzicht werd gesteld zag appellant af van beroep. Verweerder merkt op dat de fraudecasus uit 2010 een afgesloten zaak is, waartegen destijds geen beroep is ingesteld. Daarop moet niet in deze zaak worden terug gekomen, aldus verweerder.

Verweer

Verweerder merkt op dat de docenten van mening zijn dat er teveel overeenkomsten zijn met andere bronnen. In totaal komt de tekst van het essay voor 54% overeen met de tekst van andere bronnen. Dat is naar de mening van de docenten teveel. Voor de examencommissie is het moeilijk te beoordelen of er teveel is overgeschreven, aldus verweerder. Verweerder geeft aan dat het aan de docenten is om te bepalen of er sprake is van plagiaat, en dat is in deze casus het geval. Daarom hebben zij de zaak overgedragen aan de examencommissie.

Verweerder betreurt de lange tijd die het heeft geduurd voordat appellant zekerheid heeft gekregen omtrent het niet toekennen van zijn cijfer voor het essay. Verweerder erkent dat de docenten niet de in artikel 17 van de Regels voorgeschreven procedure hebben gevolgd en dat de zaak onnodig en onacceptabel lang is vertraagd. Verweerder heeft dit feit naar haar mening verdisconteerd in de aan appellant opgelegde sanctie. De uiteindelijk opgelegde sanctie is gematigd vanwege de lange tijdsduur, waarmee naar de mening van verweerder appellant voldoende is gecompenseerd voor de lange tijd die het heeft geduurd voor hij uitsluitel kreeg in deze fraudezaak.

Kwader trouw c.q. opzet is geen factor van enige relevantie bij de constatering van fraude, zo merkt verweerder op. Het begrip opzet is ook niet opgenomen in de definitie van fraude in artikel 16 van de Regels van de examencommissie.

Overwegingen van het college

De frauderegeling van de opleiding is vastgelegd in de artikelen 16 en 17 van de Regels van de examencommissie 2012. Artikel 17 van de Regels bevat regels over de te volgen procedure bij fraude. Artikel 17, derde lid bepaalt dat de examinator zo spoedig mogelijk na afloop van het

tentamen waarbij de fraude is geconstateerd -of zo spoedig mogelijk nadat de examinator de fraude heeft vastgesteld indien de examinator niet onmiddellijk kan vaststellen of de examinandus fraude heeft gepleegd- een schriftelijk verslag maakt met betrekking tot de fraude. De examinator verstrekt dit verslag aan de voorzitter van de examencommissie, die de examinandus in de gelegenheid stelt schriftelijk commentaar op het verslag te leveren.

In het verweerschrift heeft verweerder erkend dat de in artikel 17 van de Regels beschreven procedure niet is gevolgd. Na ontdekking van plagiaat in het essay in januari 2013 heeft het tot 14 juni 2013 geduurd voordat de fraude door de examinator werd gemeld aan de examencommissie. Verweerder heeft in het verweerschrift aangegeven van mening te zijn dat de zaak onacceptabel lang is vertraagd.

Niet in geding is dat er geen schriftelijk verslag is gemaakt door de examinator anders dan het Ephorus-rapport. Dit rapport is tijdens een gesprek met verweerder op 21 juni 2013 voorgelegd aan appelland, zo'n vijf maanden na constatering van het plagiaat. Aan appelland is niet de mogelijkheid geboden schriftelijk commentaar te geven zoals het gestelde in artikel 17 van de Regels aangeeft. Daar komt bij dat appelland -niet weersproken- verschillende pogingen heeft ondernomen om met de docenten in contact te komen betreffende het vermeende plagiaat. De gevolgen van het niet volgen van de procedure behoren naar het oordeel van het college voor rekening en risico te komen van verweerder.

In de omstandigheden van dit geval is het college van oordeel dat het bestreden besluit van verweerder in redelijkheid niet in stand kan blijven.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appelland gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college binnen drie weken na verzenddatum van deze uitspraak.